

POSTANOWIENIE

Dnia 17 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa Z. Ż. i Z. Ż.
przeciwko (...) Towarzystwu Ubezpieczeń (...) S.A. w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 17 stycznia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki Z. Ż.
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 23 lutego 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i nie
obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 23 lutego 2016 r. - w sprawie o zapłatę - Sąd Apelacyjny oddalił apelację obu stron od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 30 czerwca 2015 r. Powódka wniosła skargę kasacyjną, wskazując na jej oczywistą zasadność, gdyż - jej zdaniem - zasądzona kwota zadośćuczynienia za krzywdę jest rażąco zaniżona i nie kompensuje doznanej przez powódkę krzywdy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Teza, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona nie została wykazana. Została sformułowana z bardzo subiektywnego, dyktowanego poczuciem krzywdy punktu widzenia, z pominięciem jednak dokonanych ustaleń

i wynikających z nich wniosków. Ustalenia te nie mogą być w postępowaniu kasacyjnym podważane.

Zważywszy, że oczywista zasadność skargi jako przyczyna kasacyjna zachodzi wtedy, gdy wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na „pierwszy rzut oka”, bez konieczności prowadzenia bardziej szczegółowej analizy (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2006 r., I CZ 15/06, nie publ., z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ., z dnia 29 listopada 2007 r., II CSK 460/07, nie publ., z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08 nie publ.), Sąd Najwyższy nie znalazł w wywodzie kasacyjnym przekonujących, jednoznacznych argumentów przemawiających za przyjęciem skargi do rozpoznania.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach rozstrzygając na podstawie art. 102 w związku z art. 393²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.

jw

r.g.